

Eerste Huizer Poëzienacht

*schoorvoetend schuifelt een
schuchtere schim door de
stil zwijgend zwarte zaal
treedt in de kille kegel
oogverblindend licht
met in zijn hand een
vod papier
verfrommeld boek
of map met slappe kaft
omklemmt de strohalm
van de microfoon
spreekt zacht
zijn zieleroers'len uit
gebreid met zorg gekozen woord
blind starend in de donk're zaal
gevuld met onbekend publiek
daalt na een kort applaus
behoedzaam de Olympus af
ongewis of het gezaaide woord
ook vruchten draagt
zoekt op de tast zijn plaats weer op
naamloos gedeelde intimiteit
het zou een darkroom kunnen zijn*